

Od redakcji

Szanowni Państwo!

Deszczowy ponad miarę lipiec pokrzyżował niektórym z nas tegoroczne plany wakacyjne. Niech więc zawartość merytoryczna nowego zeszytu *Pediiatrii po Dyplomie* będzie choć częściową rekompensatą za lipcowy nadmiar wilgoci i komarów.

W zasadzie wszystkie zamieszczone w tym zeszycie artykuły zasługują na uważną lekturę. Choćby problem przemocy i zachowań agresywnych w środowiskach szkolnych. Zagadnienie to, w kontekście roli i znaczenia środków masowego przekazu, przedstawione jest w wytycznych Rady ds. Środków Masowego Przekazu i Mediów Amerykańskiej Akademii Pediatrii. Wyniki wielu badań wskazują, że przemoc obecna w mass mediach może przyczynić się do występowania zachowań agresywnych u dzieci i młodzieży. Prawdopodobnie dzieci polskie poświęcają nie mniej czasu niż ich amerykańscy rówieśnicy na korzystanie z różnych środków masowej rozrywki. Opracowane przez autorów zalecenia dla pediatrów doskonale uzupełniają, potwierdzając rangę problemu, komentarz psychologa, dr Anny Piekarskiej.

Kolejny artykuł zawiera wytyczne, tym razem dotyczące czasu pobytu zdrowego, donoszonego noworodka w szpitalu. Dla polskich neonatologów są one potwierdzeniem zasadności obowiązujących w tym zakresie praktyk. Jak stwierdza w swym komentarzu prof. R. Lauterbach, wyzwaniem w naszym kraju pozostaje osiągnięcie w tym zakresie konsensusu we współdziałaniu z położnicami. Ponadto, większym problemem w naszych warunkach staje się, po wypisie noworodka do domu, zapewnienie mu specjalistycznej opieki.

Godnym szczególnej uwagi jest artykuł T. Wilksa, R.J. Gerbera i C. Erdie-Laleny poświęcony zasa-

dom oceny poziomu rozwoju psychoruchowego dziecka. Jest to podstawowa wiedza i powinność lekarza pediatry i lekarza rodzinnego. Istnieją podstawy, aby sądzić, że znajomość problematyki rozwoju ruchowego i poznawczego dziecka powinna być większa wśród naszych lekarzy opieki podstawowej. Wartość i znaczenie artykułu potwierdza w swym komentarzu prof. D. Chlebna-Sokół.

Artykuł dr. C.P. McKaya podejmuje coraz częściej spotykany w pediatrii problem kamicy nerkowej. Artykuł ten, jak też bardzo obszerny komentarz prof. D. Zwolińskiej, stanowią dobre źródło współczesnej wiedzy na temat tej przewlekłej choroby, która często rozpoznawana jest już w wieku niemowlęcym.

Niezwykle ważny i aktualny problem stosowania środków wspomagających w pediatrii porusza artykuł dr. F.D. Yatesa. Chodzi o takie środki, które mają pomóc w osiągnięciu zamierzonych celów: „być szybszym, mądrzejszym, mocniejszym...”. Gwałtowny rozwój wiedzy medycznej i genetycznej stwarza współczesnym społeczeństwom wizje realizacji takich celów

przez stosowanie różnych leków i technologii, także w wieku rozwojowym. Artykuł stanowi dobrą okazję do rzetelnego spojrzenia na problem zarówno w wymiarze medycznym, jak i etycznym, niezależnie od presji, jaka jest już wywierana w tym względzie na lekarzy przez media i niektórych rodziców.

Problemowi identyfikacji dzieci wybitnie uzdolnionych oraz zapewnienia im warunków właściwego rozwoju poświęcony jest artykuł M.D. Rosenberg i wsp. Tekst ten, jak też bardzo ciekawy komentarz prof. W. Limont, stanowią okazję do głębszego zapoznania się z tą problematyką, także w kontekście możliwości kształcenia w Polsce dzieci szczególnie uzdolnionych. Wiemy, że dzieci te mają specjalne potrzeby edukacyjne i wychowawcze. Istotnym problemem w naszym kraju jest brak odpowiedniej liczby wykształconych w tym zakresie nauczycieli, wychowawców i opiekunów.

Nie muszę zapewniać Czytelników, że także inne, stałe działy *Pediiatrii po Dyplomie*, są jak zwykle interesujące i dotyczą zagadnień ważnych w codziennej praktyce pediatrycznej, takich jak: szczepienia przeciw grypie, skolioza, anuria w pediatrii, zaburzenia metabolizmu żelaza u noworodka i inne.

Mam głębokie przekonanie, że poziom merytoryczny oraz różnorodność i znaczenie praktyczne poruszanej problematyki spotkają się z uznaniem Czytelników sierpniowego zeszytu *Pediiatrii po Dyplomie*.

Życzę więc Państwu zarówno ciekawej lektury, jak też słonecznego sierpnia.

Z wyrazami szacunku,

Prof. dr hab. n. med.
Tadeusz Mazurczak